

Foto's: Jan van Teeffelen

Hoewel in eigenlijke zin geen deel uitmakend van de kunstcollectie, is het passend rond Pasen de ramen van Marc Mulders in de Stevenskerk te bespreken. Werden ze immers niet door het UMC St Radboud, bij de viering van vijftig jaar academische gezondheidszorg, aan de stad Nijmegen geschonken?

Het hoge raam laat tussen een veelheid aan organisch leven twee parallelle levensbomen zien die de levenssappen naar de hemel voeren. Terwijl ze voor een opwaartse kracht zorgen, laten ze tegelijk de broosheid zien. De rechtse plantaardige slinger ontspringt aan een rode open wonde. Van Christus? We kunnen eveneens denken aan het klassieke thema waarbij aan de zijde wonde van Jesse de stamboom van Christus ontspringt. Intussen ontleent het raam zijn naam, Pelikaanraam, aan de vele vogelkopjes die erin voorkomen. Ze verwijzen naar de moederpelikaan die haar eigen borst open prikte om met haar bloed haar jongen weer tot leven te wekken. Refererend aan Christus, wordt leven schenken door zelfopoffering verbeeld. En net als op oude ramen vermeldt de kunstenaar de schenker – niet door hem te portretteren of via zijn wapenschild (wat in onze tijd het logo zou worden), maar door tot driemaal toe een esculaapslang in het raam aan te brengen.

Bezit het langgerekte raam een complexe verstrengeling aan verwijzingen, het lage raam beperkt zich tot de stigmata, de wonden van Christus. Er zijn er zes; naast de vijf gangbare gaat het om hetzij de hoofdwonden door de doornenkroon, hetzij de schouderwond veroorzaakt door het dragen van het kruis. Dit alles wordt in het bovenste deel van het raam bekroond met een vis – ichtus, het symbool van Christus. Marc Mulders signaleert tot slot een duivenkop die hij in dit raam verwerkte: de duif die verwijst naar de Ark van Noach, de Heilige Geest en de vredesduif.

Daan Van Speybroeck

